

Sviken

Minns Du allt det fina som var
när kärleken blommade vild på sin högsta topp
och känslan av samhörighet var total
och grunden i allt var framtidshopp

Minns Du allt det fina, Du var så otroligt underbar
när skratten kom och humorn var impulsiv
de tusentals ord som växlades, det kändes som det inga fanns kvar
när vi upplevde den totala lyckan i våra liv

så många ord i kärlek sagda
i så många fina ögonblick
i ömsesidighetens tecken så ömt och försiktigt lagda
och de minnen för livet vi båda fick

i de stunder då framtidsplaner tog form
så mycket gemensamt vi tillsammans förberedde
allt idéer bara flödade som den i värsta storm
och allting så klart och tydligt sig tedde

då – som en blixtn från en himmel så klar
raserades allt och allt det fina tycktes vara glömt
ochplötsligt är det enda som jag nu har kvar
är de fina minnen jag har gömt

djupt inne i mitt hjärta
gör det så ont i mitt sorgliga sinne
ingen kan förstå den fruktansvärda smärta
som återigen har drabbat mig – och för all framtid också etsat sig fast i mitt minne

© Ted Örnberg